

1001. szám.
Oktober 21. 1877

Megjelenik minden **vasárnap** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan. dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvtárban. **Kiadó-hivatal:** Pest barátság-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nempareille sor 10 kr.

XX. évfolyam.

NEM KELL FÉLNI!

Még azért, hogy egyszer Muktart
Megverték a szegény muszkák: —
Áll Karsz, mint a Sion hegye,
Nincsen a ki azt bevegye.
— Nem kell félni!

Azért bizony hogy Mac-Mahon'
Markában van a hatalom: —
A házban hívei ülnek
A „cahors-i félszeműnek.”
— Nem kell félni!

Még azért, hogy minden szerbet
Milán a törökre kerget: —
Mehemed Ali sem gyermek!
Ott fogja az egész serget.
— Nem kell félni!

A pucs helyett hogy fucs történt,
S lefoglalták azt a töltényt: —
A kurázsit nem vették el,
Most is csak székel a székel.
— Nem kell félni!

S hogy egyik, nyitott kezünkkel
Bécsnek mindég fizetnünk kell: —
Sebaj! másik öklünk zárva,
Majd az fizet utóljára.
— Nem kell félni!

Don Pedró.

Tallérossy Zebulon levelei Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

No csag kitette magair Tarnoczy Guszti keresztfiám! Megmondta miniszteriumnak, hogy tatarpusztitas nem elpusztitota orszagot ugy, mint szeszado törviny el fogja pusztitanyi: mert Batu Kalman is Dzsingisz Kalman csag leigetek varosokat, de Tisza Khan is Szill Khan megigetnek spiritust; is ha tatarok levagtak őseinket, egytal azoknak virivel is csontjaval megtragyaztak hazank fölgyit; de kormány ki veszi zsirt hazank fölgyibül krumplifabrikakal, s akor ha gyün nagy eső, az zsirtalan földbe meg nem marad, hanem lehorgya hazank fölgyit tengerbe; azért hinak aztat fekete tengernek, mert bene van sok fekete föld, mienk. Azirt nem kel halgatnyi sok franya tudosokra, kik tanulmanyoztak palinkat könyvekbül, hanem mi rank, kik tanultunk aztat könyvnikül — butykosbul.

De mig joban megmonta igazat miniszteriumnak barátom, Ragalyi Belgrad (gondolom »Nándor?«) mikor czukorado törvinyről volt

szó. Azonta: »mar latom, mi lesz ebül? Kutyalkodas lesz ebül! Tegnap gyüt szeszado, az volt Austria meg Magyarország közöt nyajas kézszoritas; ma gyün czukorado, ez volt mar közötünk ides csokolodas; holnap gyün közözs vamterület, ez mar lesz . . . (uczu, a hany aszonsag volt karzaton, mind ugralta fel, kezte kifelé iramodnyi.) — Tisztelt haznevetet. Elnök ur csöngetet: — »Figyelmeztetek tisztelt szolnok urat, hogy ne mongya hasonlatosagot tovab!« — »Hiszen ugy se akarom mondanyi;« mongya Ferdi. — Pedig kar volt, mig volt enyhany kiaszony karzaton, a ki szerete volna megtunyi, hogy mi lesz belüle? — Had ilyen vigan ilünk mink most vilagunkat. Egyik nap agya Szil Kalman palinkat, masik nap agya czukrot, Mocsary hoz hozaja fidibuszt meggyujtanyi s csinyalunk krampampulit. A kit izs kivanom magunknak kedves egisigünkre.

alaszolgaja

J. Z.

Muszka czári levél a burkus császárhoz.

Édes nagybátyám!

Menni, vagy nem lenni? czárnak maradni, vagy a hires európai uralkodói wisth-partieba állna Strohmannak? — ez most a kérdés!

Mikor a háborut megizentem: azt hittem, méltó unokaöcscse leszek kedves Vilhelmus nagybátyámnak, s hogy a győzelem családi vonásunk. De hajh! babéraitam nem Sedannak, Metznek, Párisnak hívják: hanem hívják Plevnának, Sipkának, Jeni Zágrának. Az egy Aladzsadaghról sem én tehetek!

És mármost hova menjek?! Szent-Pétervártt demonstrálnak, Kiewben-Moszkvában pláne rebelálnak. Ázsiába nem mehetek, mert a török hajók ágyui idegessé tesznek, Gorni-Studenben pedig nem maradhatok, mert daczára hogy h e g y e s v i d é k, mégis mélyen fekszik török-Bolgárországbán.

A muszka forradalmi progaganda már any-

nyira haladt, hogy a moszkvai panszláv komité lapsus calamit — mint Cserkaszkzy mondja — mert elkövetni a hozzám intézet feliratnak engem megillető »összes muszkák czarja« titulusában.

Nem tudom hová legyek, mikor már azt se tudom, hol a főhadiszállásom? Egyébiránt nagyon köszönöm édes nagybátyám »duppla Kümmel« erősítését, nagyon illik az az én dupla keserű szivemhez.

Isten önnel — a viszontlátásra — ott a hol! szerény unokaöcscse Sándor.

A Petőfi-társaság gyűlésén.

— Ez is kritika. —

Elnök: Pé Sz. . . . K. . . . ur meg nem jelenvén, bejelentett előadása elmarad.

(Lelkes Éljenzés.)

Az Üstökös muzeuma.

(»Pantheon«-osztály.)

CSIKY GERGELY.

— Ezer bomba! Ni, egy bomba csap a »kávéforrás comp.-ba«, **János Jóslatátul** bomla egész dicsőség halombá! Ó ti Dóczy és Rákóczy, Berkicz, Tódy és »Tinódy«! a parnasszon mért hánykódni, kinműrással szinlődni? Látja már Péter is *Pál* is, hogy darabtok kriminális. El! el! itt már a bank »rezda«; — vár a Stadttheater s Drezda!

AMIRANI.

Elbeszélés

J ó k a i M ó r t ó l

— Folytatás. —

AMULATSÁG tökéletessé tétele végett még Nozdrominoffnak magának kellett Amirani nász-nagyául előallni.

A czárnő pedig oly kegyes volt, hogy az ez ünnepélyt követő lakománál az ifju testőr völegénynek és mennyasszonynak juttatá azt a kitüntetést, hogy az asztal felett a főuri vendégeknek fölszolgáljanak.

A miniszter ur odasugott a mellette ülő Nozdrominoffnak:

»Biztosítva van számodra a másodosztályu Szent-Annarend-kereszt.«

(Köszönöm szépen: dörmögé magában Nozdrominoff; de elcsakliztatók a szép rabszolganőmet, Amirani; szurok ragadjon a talpatok alá!)

A czárnő pedig rendkívül kegyelmes volt az asztal fölött Nozdrominoffhoz. Azt kérdezte tőle:

— Hát a feleségedet mért nem hoztad ide magaddal, Nozdrominoff Sergievics Alexej?

No most mit mondjon erre az ember?

Megmondja az igazat, hogy »én nekem bizony nincsen, nem is volt feleségem soha; csak úgy szoktam egyet-egyét hazahozni a szukumkalei vásárból.«

No ezzel bizonyosan megbántotta volna ő felségét, a ki a jó erkölcsökre igen sokat adott az alattvalóinál.

Ha tehát az igazmondással megsértené az alattvaló az ő uralkodónéját, akkor annak jobbágyi kötelessége hazudni.

Nozdrominoff azt hitte, hogy ő ehez tud. Hogy az valami könnyű dolog. Pedig tudomány az.

Azt mondta ő felségének:

— Nem hozhattam el a feleségemet, mert nagyon beteges szegény, nem tudta volna kiállani a kocsirázást a vilnai kastélyomtól idáig.

— Ah, tehát beteges a feleséged? Mi baja?

Nozdrominoff gondolkozott, hogy mit mondjon? Nem messze terjedt az orvosi tudománya. Valami ragadós-betegséget nem mondhat; mert azzal megijeszti a czárnőt.

— Magam se tudom biz én. Csak úgy goryadozik mindig.

— Ah, az bizonyosan nervosa lesz.

— Igen is az, felséges asszonyom.

— De hisz elhozathattad volna őt egy jó ruganyos, salugáderes hintóban, bundák közé jól bepakolva. Mért nem tetted?

— Maga sem akart jönni szegény; mivelhogy, megvallva az igazat: nem tud más nyelven, csak németül.

(Gondolta magában, ha már hazudik az ember, hát legyen az szarvas!)

— Ah, hisz az nagyon derék! szolt a czárnő, hát nem tudod, hogy én is német születésn vagyok?

Hát biz azt Nozdrominoff nem tudta.

— No már most Nozdrominoff Sergievics Alexej, ezt tudva azt mondom, hogy én fogom meglátogatni a te feleségedet a te kastélyodban. Ebéd után mingyárt indulok.

No szegény Nozdrominoffnak még csak erre a dicsőségre volt szüksége! Hogy a czárnő az ő kastélyát meglátogassa s a feleségét előkérje: — mikor nincs!

Ettől a perctől se étele, se itala nem volt: pedig a bájos rózsakirálynő eleget kínálta mindenféle jókkal.

— Dejszen jól laktam én már!

A szép Amirani odasugta a fülébe:

— Ne félj semmit Alexej!

»Könnyen beszélsz te: mert te már férhez mentél; de hogy házasodom én meg sebeskutya-futtában?«

A czárnő pedig egészen komolyan vette a dolgot. S ebédután rendeletet adott, hogy az egész udvari kíséret induljon el vele együtt Nozdrominoff Sergievics Alexej látogatására.

Nozdrominoff most aztán nem tudta már, hogy melyik szenthez imádkozzék, hogy törjön ki valakinek a nyaka ebben az utban: nem bánja, ha a saját magáé lesz is az.

Az pedig megtörténhetett volna minden mennyei segítség nélkül is, mert Nozdrominoff ősi

kastélya nem esvén az előre kicsinált legmagasabb utvonalba, az odáig vezető ut csak olyan volt, a milyenek az ökrös szekerek megteremtették. Ugy hogy a miniszter, a ki egy kocsiban utazott Nozdrominoffal, nem állhatta meg, hogy azt ne mondja neki:

»Ej ej, Nozdrominoff Sergievics Alexej, te ezekért a rossz utakért bizony nagy örömet fogsz kapni ő felségétől.«

Az pedig nagyot sehajtott s gondolta magában:

»Hej nem azon aggódok én, a mit ábrázatom elejére fogok kapni! Hanem mi lesz még akkor, ha majd nem tudom előadni a feleségemet!«

Csak legalább egy félórával hamarabb előre mehetett volna, hogy ott hirtelenében egyik rabnőjét felöltöztethette volna halottnak, hogy az úgy feküdt volna a koporsóban kiterítve, mikor a czárnő megérkezik. Ez lett volna az egyedüli menekülés. De hát a czárnő nem eresztette őt előre: azt mondta, a hol asszony van a háznál, az tud az ellátásról gondoskodni. A császári fullajtárok előtte nyargaltak, utánuk vágatott nyolcz lóval a czárnő hintaja s csak azután következett Nozdrominoffé.

Az a kívánsága sem teljesedett, hogy bárcsak elnyelné a kastélyát a föld, mielőtt odaérnének. Tellette volna ugyan, mert elég lágy volt; de csak még sem tette. A kastély egyre közelebb jött, már maglászott a kapu is; már hallatszott a lánczrakötött medvék bömbölése az udvaron; már kitűnt a nagy boltozatos korridor, melyről tágas lépcsőzet vezetett le az udvarra. S ime mit látnak Nozdrominoff szemei? A korridor tornáczában nagyszony csoport van összegyülekezve s annak a környezetében járul elé egy halvány, roskatag nőalak, pompás ó-német divatu öltözetben, haja egészen eltakarva az á la Boleyn Anna gyöngyös főkötő alá; a hölgy csak egy társalgónőjének vállára támaszkodva képes a lépcsőkön alászállani s egész alakja olyan reszketeg, hogy csak egy szellőre vár, mely azt elfújja.

Ilyen alakot hazudott ő épen a czárnőnek!

De hát hogyan lesz a hazugságból valóság? Ez megfoghatatlan.

Arra már volt eset Oroszországban (talán még másutt is,) hogy az ember azt hazudja valamiről, hogy van, aztán nincs; de hogy valamire azt hazudják, hogy van, aztán valósággal meg is legyen: ez a legelső eset.

Ugyan ki lehet ez a dáma? Hogy kerül ez ide? Melyik szent könyörült az ő árva fején, hogy ezt ide küldje?

A bágyatag hölgy, a mint a hintóból leszálló czárnő elé ért, elfogultan rogyott térdeire, s megcsókolta ruhája-szegélyét; s e szót rebegé: »Willkommen!«

Erre a czárnő lehajolt hozzá s kegyteljesen megcsokolá a homlokát, és kezeit nyújtá neki, hogy fölemelje.

E rendkívüli kegy annyira meghatotta az ideggyöngye hölgyet, hogy szemei elfordultak pilláik alá, ajkai szétnyiltak, karjai leestek az oldalára s elájult. Hölgyeinek karjai fogták fel.

Ilyen az igazi előkelő urhölgy, a ki magas nevelésű és német születésű.

A czárnő készséggel járult az elalélt urnó életrehozásához: a mi azonban nehezen akart sikerülni. Az ájulás a makacsabbak közé tartozott.

— Hozzátok a flaconomat! Kialta a czárnő.

Nem találták.

A miniszter dühösenkiáltott a kormányikokra:

»Den Flaschen!«

Erre fölnyitá szempilláit az elalélt hölgy s halkán rebegé-

»Die Flasche!«

A grammaticai hiba csodát mivel: fölélesztette.

A czárnő el volt ragadtatva e jelenet által.

Nozdrominoff pedig csak állt ott, mint egy hájbálvány, s tátotta a száját.

— No hát, nem mégy oda megcsokolni a feleségedet, szolt a czárnő, oldalba taszítva a főurat lovagostora gombjával.

Alexej kétfelé törülte a bajuszát s neki fogott, hogy egy teleszáju férfi csókot czuppantson a felesége arczára.

Az azonban félre fordítá a fejét előle ez ölekezés alatt s odasugott neki:

»Le ne csókold az arczamról a fehér festéket!«

»Mi az ördög! Te vagy az Amirani? Hát megszöktél a vőlegényedtől?»

»Fogd be a szádat, mamlasz!«

Nozdrominoff bámulva szemlélte, hogy tudja Amirani az előkelő házi asszonyt adni? Az affectantiában a nonplusultrát mivelte s kényeskedésével rövid időn megfájdította valamennyi udvarhölgynek a fejét.

Estebédet olyan németet adott az egész társaságnak, hogy attól minden igaz orosz gyomor felháborodott: egyedül a czárnő volt kellemesen meglepve általa. Régi kedvencz »Leibspeisaival« találkozott valahára, s ez őt nagyon elérzékenyítette.

Végkép elnyerte azonban kegyei legmagasabb fokát, a midőn vacsora után a sentimentalis német uraszszony előhozatta a hárfáját, ezt a kedvencz hangszerét a czárnőnek, s annak melancholicus hangjai mellett elénekelt előtte egy románczot, a mi mellett német diákok és kisaszszonyok keseregtek valaha.

O felsége könnyezett.

Ő maga volt elég kegyes tanácsolni a gyöngö compactiójú urhölgynek, hogy távozzék el hálószobájába s parancsot adott, hogy senki ne háborgassa őt nyugalmában.

Ez a parancsolat Alexejnek is szólt.

Ő pedig nagyon szeretett volna már négyszemközött találkozni a szép Amiranival, s megtudni tőle, hogy mi módon szabadult meg a férhezmenetel dicsőségétől?

Azonban ott kellett maradnia és teljesíteni a

háziuri kötelességeit s elfogadni a magasztalásokat, a mikkel magas műveltségű feleségét elhalmozták.

Csak másnap reggel, mikor már az asszony-ság toilettejét elvégezte, engedtetett meg neki, hogy felesége szobájába beléphessen.

— No te, átkozott boszorkány! monda Amiraninak, mikor látta, hogy egyedül vannak. Ezt ugyan fainul adtad; — enném a zuzádat. Hát már most idehallgass. Azt mondta a miniszter, hogy ő folségének annyira megnyertem a kegyeit a tapasztaltak által, hogy kérhetek tőle akármit, nem tagadja meg. Már most csak az a kérdés hát, hogy mit kérjek. Minthogy pedig ezt a nagy dicsőséget egyedül te neked köszönhetem, annálfogva te rád bízom, hogy válaszs. Mit kérjek? A Nyefszki Sándor gyémántokkal kirakott első osztályu érdemkeresztjét-e, vagy pedig a számüzött testvéremnek a megkegyelmeztetését. Mit választasz?

— Én azt választom, szolt a szép Amirani, hogy kérjed a testvéred megkegyelmeztetését.

— No hát akkor az Alexander Nyesky gyémántos érdemkeresztjét fogom kérni.

(Vége következik.)

A pálinka törvényről.

— Greguss-féle mese. —

Nem épül most senki telke,
Mert a sok tót, — a ki lelke! —
Mind az országgyűlést járja,
S a pálinka törvényt várja...
Maga a ház szédeleg már,
S ingadozó lábakon jár.
Perolálnak ketten, hárman,
Spirituszszal beszél Währmann,
És szeszszel Hegedűs Sándor,
Mitől ellenzék megtántorg.
S mint a harci siker a fezt:
Ugy emeli Kálmán a szeszt...
... Föbbről-többrre, fokról-fokra,
Őtről hatra, hatról sokra, —
S minél fennebb fűtyöl a szél:
Währmann annál jobban beszél. —
Mig egyszer a nagy foku szesz
Lángra kap, s a ház belevesz...

Tanulság:

Bármit tervez, bármit beszél,
Bármily nótát fűtyöl a szél:
Mégis csak kárunkra válik
A nagy foku, erős pálinka';

S nemcsak a ház ég koromra:
De sok szegény Janó gyomra!

Nekukaj Janó,
nemzeti opera művész, a Hermína téren.

Sgre Crispi.

Állítólag politikai crispin, kinek küldetése, hogy a kihűt olasz-magyar barátságot fölmelegítse. Ne nekünk küldjenek Crispit, hanem a fázó töröknek crispint, — s mi újra fölmelegszünk!

Hölgyek albumába.

Vörösmarty-ból.

»Alunni fogsz s nem lesz több reggeled!«
A dalnoknál e szókat fölleled.
Még é l Marim, de rajta teljesül
Azon beszéd kérlelhetetlenül,
Ment rendszerint, midőn Mariska kel:
Elmult a regg s a nap már rég deled!...

Női Maccenás.

Szó a mi szó, de Irén pártolja a szépirodalmat.
Termeiben szanaszét: Kock, Casanova, »Pucelle«*)
Alizarin.

*) Már t. i. d'Orleans, par Voltaire.

A választás.

G—beta. Én őt választottam, ő engem, s birjuk Madame La-France anyai
ldását. Nincs más hátra: szentesítse a választást ön is, főtisztelendő tábornagy ur.

M—c M—n. Áldásom rátok — átok — átok!

Színházi fakovák.

— Janus első előadásából. —

Sugó. Köszönjük, Janus, jó szándékokat.

Vendéged, hidd el, kedves pihenést
Talál a hajlékban, hol a király
Igaz hűségre, hódolatra lel.

Tudom, ismerlek, bárha udvarom
Eddig nem is láthatta színedet.
Nem gondolám egy pillanatra sem,
Hogy a távolság távol tartaná
Királyodtól hűségre szívedet.

Szívedben mondod lángolóan ég
A hon szerelmének nemes tüze,
Agyadban érte forr a gondolat.

A hit kérdése el van döntve már.

Megrémülél?

Tovább kell mennem, útam sürgető,
Holnapra már Fehérvárot leszek! . .

F—ky. Kösöntyüt, János, jó szándékos ad.

Mentédet vidd el! Nedves pihenést
Tálal a halhájban. Holla, király!
Ki a hűs légre, fondorlatra el!

Hugom, ismerlek, bár az udvaron
Egy ingben is láthattam czímered.
Nem gombolám be pillanatra sem!
Fogy a bátorság! Aldor kardja rá!
Írályod tol bőséges ivatek.

Szívetlen gondok! Lánggolyóban ég
A hon szerelmének reves büze.
Ágyadban ér, Trefort, a gondola!

A hét kérdése el van döntve már.

Mellém ülél?

Hová kell lennem! úton ürge nő,
Holnap délben már Székesfehérvárot eszek!

Illusztrált harcztéri sürgöny.

(Muszka forrásból.)

Gornj-Studen, Okt. 19. Az oroszok az Avliárte-
pénél vívott győzelem következtében nagy telkesedéssel új
operációkhoz készülnek.

A rizspor hatása.

Be talál nyitni a falusi ember a tekintetes ur szo-
bája helyett az asszonyság öltözőjébe: alig ismer rá,
olyan fehér a haja a pudertől. Megrökönyödve kiált
fel:

— Hát ezt a dér írte?

Az 1001-ik vasárnapra.

Meg van írva a bibliában,
Hogy a falóntó Józsva
Szörnyű desperatiójában
Csatavesztéstől fél vala,
S hogy korán ne éjjelednék,
— A mi veszélyes állapot —
Megállítá serge fölött a
Nyugat felé futó napot.

Én Mártonom, a ki tollas vagy
Légy üdvöz, e (vasár)napon
A melyen ékes trzimlapodra
Nyomva »ezer« és »egy« vagyon,
Mivel te Magyar Józsvánk vagy,
A ki harczos időkben ott
Az élcz egén — megállítád a
Futó üstökös csillagot!

Fura idők voltak bizonynyal
Mikor lettél. A nap leszállt.
De te kétségbe soh' sem estél;
»Lássuk hát azt a »nép halált!«
S a magyar nép meghalni — istók
Ugyse, már azért sem tudott:
Mert a kaczagás ébren tartá, —
A te üstökös csillagod!

Nagy Betlehem-jarást kezdettél,
Te mentél mindnyájunk előtt,
Te vezettél az éjszakában
Minden Messiás-keresőt.
És megtaláltuk. Kicsi volt még,
Jászolban is megfért szegény, —
De te azért most is ragyogva
Állasz a magyar nép egén.

És ott maradsz, mint barométerum,
Mely folyton szebb időt mutat.
A mig te lángolsz: nincs baj addig,
El nem tévesztjük az utat!
A mig te élsz; — magyar se pusztul,
Hogy áldjon meg a Jehova!
Hiszen hogy veszne nép el addig,
A mig van ilyen humora?

Élj is! élj annyi jobb esztendőt,
Ahány kacrajt már okozál;
Ne ártson — mint nem ártá Schmerling,
Bach, Pálfy — nyavalya, halál!
S ha győzünk a nagy szellemharczban,
Melyet Európa küzd velünk:
Ne menj le mint Józsva napja!
Maradj örökre mivelünk!

Váradai Antal.

Isztrikuez és Naszalmicseszkul.

I. Azt írják a lapok, hogy az oláhok a Grivicza re-
doute előtt árkokat csinálnak. Ugyan miféle árkok lehet-
nek azok?

N. Hát mi másfélék, mint futó-árkok.

A rente fátuma.

— Mi ez már megint? Hogy aszmongya hogy
ránt-kölcsön?? Ránt-kölcsön! A neve se jó!
Vigyázz magyar! be akarnak rántani! Engem ugyan
be nem ránt. Diktum faktum — nem irok alá!

Bunkós Uszubi.

A muzeumi képtár ujabban megjelenendő

tárgymutatójából.

**Monumentalis pántlika, s tetejében
historiai jelenet en miniature.** Festmény
Zichy Mihály-tól.

R É B U S Z.

(Megfejtése az utolsó lapon.)

Peczek Demeter levele

az ő szíve választottjához, Böskéhez.

Szűm szerelme Édes!

Nehiz sóhajtások svenkolnak kebelemből, mihejest gondolatyaim ármádijája az Varju tanya felé veszi az direkczióját, mer ijenkor eszembe jutnak az hódvilágos estvík, mikoron mi ketesdibe szerelmes csókolózás közöt oj bódogok vótunk, mint az egymást hüven szerető turbikoló galampár, mikoron még én nemis ámotam egreczirozásrúl meg komisz iletrül, mikoron még a menyországot se kívántam, mer it a földön bódogabnak ireztem magamat az te hü kebleden, mint az angyalok odafen! De nem is akad ám két egymást oj hüven szerető pár, mint mi vagyunk Vinkóczátul Köcskőméig, peig beh sok fehér nipsig található ezen a nagy tirsigen.

Emlékszem mikoron Pesten vót az regimენტünk, pediglen akoriban én csak infantérista vótam, de ha kicsiptem magamat s főhuztam az esztra bankancsomat s kipödörtem nyalka bajuszomat és vigig spaczéroztam az kerepesuti aszfaltéron: csak ugy bomlott utánam a sok úri dáma, de én akoron is mindéig te rejád gondótam szivem geliczéje s aszontam:

Nincs szeb lejáný az világon a rózsámnál!

Hányszor monta Fűrér ur Flinta, ej! Demeter ne légy bolond, minek hagyod magad után epelkedni a szip lejánýokat, hisz nem tuga aszt meg a te Böskéd, s nem is igazi Molináry baka az, kinek három szeretője nincsen. De én elenáltam az csábító beszideknek, s csak te rejád gondótam, te rejád mint gefrajter, te rejád mint korporal, mer az ófslágon rangomat hirdető pár csillag semmi nekem az

te két szemedhez kipest, s legyek bár strázsames-ter, még akoron is tejérted ver az kebelem!

De vigasztalógyál drága Böském, tizenegy hónapokig tart még az vitézi élet s akor majd haza kerülén csapunk ojan lakodalmat, hogy Hen-czidától Vinkóczáig vige hosza nem lesz a jó kedv-nek, adig azonban bele nyugszom én is szomorú sorsomba, s nidert csinálva strózsákomon a kemény kopóczerre nyugasztalom fejemet, s álmodozom rólad, kinek gondolatyai tom hogy a grániczon keresik folytonosan az én korporáli szeméjemet.

A lógerbül már bekvártéjoztak a faluba a ráczok közé, de ezek nagyon szervijánus virü ripek s haragusznak az magyar katonára.

Igaz még aszt akarom kirdeni, hogy a kis hugod Anuska megnöt-e már s még most is ojan szépek a szemeji, egyibiránt ütet is tisztelem, ugy szinte édes szülödet, téged pedig csókolak, ki maradok hozzád mind a sirig hűséges szeretöd.

Isten veled és gyöngy harmat!

Kelt az Grániczon Vinkóczán 1877. évi kalandáriumi esztendőben a nagy manéber után.

Demeter s. k., k. k. Corporal.

A családi tanács.

— Pista, Pista! hát csak alhagysz minket. Nem szolgálsz többet a nagyságos grófnál; pedig tudod, mit kötött volt szivünkre apánk, halálos-ágyán?

— Há mit?

— Hát azt, hogy hivek legyetek a grófhhoz, soha senki máshoz ne menjetek szolgálni, mert neki köszönhetek mindent. No nem igaz, hogy ezt mondta?

— Igaz; de boldogult apám azt is mondotta, pedig sokszor: Józsi, Józsi! te teljes világ életedben mindig számár leszel!

Az alapvizsgákon.

Tanár: Mondja meg Daruváry ur, mit értünk *caput* alatt a római jogban?

Jogász: *Caput* alatt értjük a *civis romanus* józan fejét.

Tanár: Hát *capitis diminutio* alatt mit ért?

Jogász: Részeg főt.

Tanár: Benőfy ur, mi volt a forum?

Jogász: A forum azon hely volt, a hol Jupiter ült nagy bottal kezében.

Tanár: Vannak-e most forumok?

Jogász: Nincsenek, mert Jupiter most csak mint Pluvius jelentkezik a piacon.

Tanár: Miben állott a legis actio in sacramento-féle eljárás, Csávássy ur?

Jogász: A felperes kiment a mezőre, és magával hozván egy nagy göröngyöt, a praetor elébe tette, mondván neki: Te praetor, videas hunc göröngyem! Mire

Tanár: Mire a praetor felperesnek fejéhez vágta a göröngyöt, mondván: Felfüggeszetetik!

A mai számunkban levő rébusz megfejtése:

Andrássy Tiszta-Dobra megy.

AZ „ÜSTÖKÖS“ EREDETI OKMÁNYTÁRA.

Szekelykereszturi plakát.

Vasarnap 10^{7/10}
a macsasi fele udvaban
Adatok otolsó
Bövészeti előadás és
Kodfajtól kepekekel
uj változásal
tiszteletel

Domán József.

(Magyarra fordítás végett küldték be hozzánk, de nem birtuk.)

Német lakonizmus.

Theodor Ackermann müncheni kiadó hirdeti az új könyvek közt a következő czímüt is:

Göring, Theodor, Ueber die Parabrommetasulfophenylpropionsäure und die Metasulfophenylpropionsäure.

Ha ilyen hosszú a czim, mekkora lehet a könyv?

SZERKESZTŐI SUBROSA

— Solymosi egyik adomája uj. — B. L. Dunaföldvárt a levegőben lehet az, hogy a betűt a legrendkívülibb formákban vessék papírra. Vagy rivalisa ön H. bátyáknak, azért jár oly óriási szarkalábakon? Az ő mikroszkopikus betűit mégis örömebb találgatjuk. — Szatmár T. Áll az alku. — Rácz Mihály (N.-várad.) kijelenteni kívánja, hogy »hála isten, van olyan elfoglaltatásom, hogy belletristicai dolgokkal bibelödni időm nem marad.« — e szerint nem is munkatársra a »Szünórának«. Tehát még is van a »Sz.«-nak egy jó oldala! — Több kéziratról a jövő héten.

Láptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Sziatióntéza 80-ik szám alatt.

Budapest, 1877.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételeinek:

A KIADÓHIVATALBAN

Athenaeum-épület.

Budapest Barátoktere 7. szám.

Rajzolja

JANKÓ.

H I R D E T É S E K.

Cs. és kir. szabadalm. a maga nemében egyetlen hatású patkány és egérirtószert. Egy ládog-doboz ára 1 frt, 6 doboz 5 frt o. é.

Teljesen méreg nélkül, gyorsan és biztos hatású **oroszbogárt** (csótánybogár) irtó-por, dobozokban (külön szóró készülékkel ellátva), ára 1 doboznak 1 frt és kisebb 55 kr o. é.

Számos megrendelést vár:

REISS B.,

magy. kir. szab. vegy.-zerek gyára
Budapest, király-utca 46.

19. l-ső emelet. 1075

Fiókraktár:

Heyek Adolf ur fiókjában,
PESTEN, HÁROM KORONA-UTCA 9. sz.

A legnagyobb szőnyeg-raktárt,

valamint

takarók, függönyök és butorszöveteket

a legcsóbb gyári árak mellett

ajánlják

Az északcsillaghoz

V. ker.

Dorottya-utca

2. SZ.

Tottis és Kren

BUDAPEST.

Megrendelések legpontosabban
foganatosítottatnak

Fiók-üzlet:

IV. ker.

Bécsi-utca

Kristóf-tér sarkán.

A németországi gyógyászati ügytársulatok által megvizsgált, és kitünő alkalmazhatósága végett a magas cs. k. magyarországi helytartóság által engedélyezett

Köszvény-vászon

mindenféle köszvény, csusz (Rheuma), in-szaggatás,

mell-, gerincz-fájdalmak, keresztcsontfájás (Hexenschuss), láb-köszvény stb. ellen. **Egy csomag ára 1 frt 5 kr., kettős-erejű 2 frt 10 kr.**

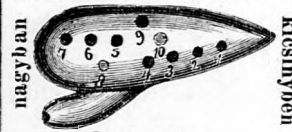
Hufeland birveves orvos mondja orvostani műveiben: Két betegség van, melyek ellen az orvosi tudomány hasztalan látszik keresni erőteljes gyógyszereket; ezek **fejköszvény** és a **podagra**; e gyógyszer a fentebbi köszv.-vászon használata által felfűdöztetett.

Dr. BURON párisi általános sebtapasza

mindenféle sebek, genyedések és daganatok ellen. — Egy köcsög ára használati módszerrel együtt 70 kr., kisebb köcsög 30 kr. Postán küldve 10 krral több. Valódi Pesten egyedül csak **Török József** ur gyógyszerárában, király-utca 7. sz. — **Debreczenben**: Rotschneck ur gyógyszerárában. — **Szombathelyen**: Pillich Ferencz ur gyógyszerárában. — **Mohácson**: Jezevics Károly. — **Kolozsvártt**: Wolff gyógyszerésznél. — **Pécsett**: Zsolnay. — **Szegeden**: Weiglein és Kovács gyógyszerész. — **Temesváron**: Kraul. — **Nagyváradon**: Molnár gyógyszerész. — **Székes-Fehérváron**: Dieballa. — **Gyöngyösön**: Vozáry gyógyszerész. — **Szilgetvárott**: Ehrenfeld W. — **Miskolcz**: Ujházy gyógyszer. — **Pozsony**: Söltz. — **Kassán**: Eschwig Ede és fia gyógyszerárában.

Fő-raktára

az első cs. k. sz. ujonnan javított ert deti

nagyban

kisnyiban

Ocarina

legujabb zeneműhangszernek, melyen mindenki, még a zenéleg nem képzett is néhány óra alatt a legsebb dallamokat képes eljátszani.

1 sz. legkisebb	1.— Nyomatott
2 " "	1.50 iskola, ön-
3 " Prim	2.— oktatásra 40 kr.
4 " Second	2.50 Dallam-fü-
5 " Terz	3.— zet 60 "
6 " Quart	4.— Duett-füzet 80 "
Teljes Duett	6.— Quartett 80 "
" Quart	16.— füzet 80 "
	Tokok
3, 4, 5, 6 számúhoz	
60, 70, 80, 100 krjával.	

Hölgy-ocarinák, kiválólag zongora kíséretre hangolva (diszesen kiállítva) 5 frt

Hogy a t. közönség minden-nemű csalódtól megóvassék, szol-gáljon tudomásul, hogy csak egyedül a mi ujonnan javított cs. k. kizár. szabadalmazott eredeti ocarinánk bizonyult felelmenthatatlannak, s az igen terjes tonatioja folytán a legmagasb cs. kir. udvar által rendkívüli tetszéssel fogadtatott, s emélfogva ez tiszta tonatiojaérti jótállás mellett kész pénzért vagy utánvéttel szállítatnak. Megrendelések azonnal teljesítetnek

M. Klingl & Comp.

Ocarina-főraktára.

Bécs, I. Kärntnerstrasse 48.

NB. Ezenkívül szállítunk még ezental minden más ugynevezett eredeti ocarinát és olasz ocarina - hangszereket átlag tucatszát 5 frtért.

Ismételadók enged-ményt nyerne.

Pompás

SIRKOSZORUK

és 4 méter hosszú virágfüzerek

mesterk élten szárított legszebb élő virágokból minden színben és nagyságban 40 krtól kezdve 8 frtig, kapható

Földessy Lajos

magkereskedésében, (Mária - Valeria - utca) Budapest.

Vidéki megrendelések azonnal eszközöltetnek.

„ÜSTÖKÖS“

részére hirdetések elvállal

Goldberger A. V.

Papnövelde-utca 1. sz.

Nyilvános jelentés!

A kedvezőtlen mostoha viszonyok által kényszerítve vagyunk raktárunkat Bécsben beszüntetni s az összes árukészletünket a gyári árakon jóval alább végele-árusítani.

Hogy árunk hova hamarábbi elkelését elérhessük, a következő igen gyakorlati és jó árakat csak

6 frt 15 kron

árusítunk el, u. m.:

1 Prációs órá, hozzá illő hosszú lá. cezal együtt; a jóljár-ért egy évre felelősség vállal-tatik.	1 cukor szelencze palisander-fából a legszebb szobrászati mű-vekkal kirakva, biztosító zárral.
1 asztali lámpa, biztosító égővel, igen gyakorlati.	1 ozukorcsipő, örökké fehérén-maradó fémből.
1 asztal terítő díszes, gazdag szín-pompával, finom angora-gyapju.	6 darab illatos gyógyszerzap-pan dr. Duponttól.
10 acél metaszvény híres mester-művek másolata, melylyel 2 szobát fel lehet díszíteni.	6 kés erős nyélben, acél pengével.
1 tea-főző készülék, melylyel két perc alatt a legjobb teát el lehet készíteni.	6 villa erős nyéllel.
1 terracota szobor, egyszerű-smind tűzszerszám, a legfinomabb kivitelben, bármely salon-asztal díszéül szolgálhat.	6 evőkanál cs. kir. szabad. örök fehér fém.
1 dom'nójáték a hozzá illő fado-bozban.	6 kávékanál cs. kir. szabad. örök fehér fém.
	1 levesmerő kanál, cs. kir. szab. örök fehér fém.
	1 tejmerő kanál, cs. kir. szab. örök fehér fém.
	50 darab.

Mindaz 50, itt elősorolt tárgy együttvéve csak

6 forint 15 krba kerül.

Az összes árúért jótállás vállalattik.

Czim: Egyesült kiviteli társulat Bécs, Burging 3. 1112

Vidéki megrendelések utánvét mellett pontosan eszközöltetnek.